

„диозни борби“, за „придобивки“, и да не разбира нито какво върши, нито какво вършатъ съ него. Още на времето си се каза на БУС, че щомъ той смѣта да не уврежда „нийде и никога“ интереситѣ на държавата, то за какви придобивки ни говори той? Всѣка придобивка за учителското съсловие става за смѣтка на неговия господарь — държавата. ***Всѣка придобивка за народното учителство е увреждане интереситѣ на държавата.*** Противното може да бжде вѣрно само, ако нашитѣ противници ни докажатъ, че царува пълна хармония между интереситѣ на народното учителство и ония на държавата. Аслж и къмъ това се насочиха усилията на съюзнитѣ теоритици, именно да докажатъ, че интереситѣ на народното учителство се обгръщатъ отъ добре разбранитѣ интереси на държавата. Но пустата държава все „криво“ си е разбирала интереситѣ и е пращала съюзното учителство за зеленъ хайверъ. Но, щомъ нѣма никаква хармония между интереситѣ на народното учителство и ония на държавата и, при все това, се говори за „придобивки“, които „нийде и никога“ не сж увредили интереситѣ ѝ, това показва, че тѣ не сж никакви придобивки, че държавата хитро е изоставяла извѣстни позиции на пресия съ цель да заблуди и замъгли още повече забърканото съзнание на народното учителство, т. е. тя е изхождала отъ „добре разбранитѣ“ си интереси. Никой другъ по-силно отъ буржуазията днесъ не хвали и надува Съюза за неговата сила, никой другъ, освенъ буржуазията, не го защитава противъ обвинението въ „червеноризничество“ и „болшевизмъ“. Съюзното учителство се надѣва, че въ робското му послушание е спасението. И когато това послушание се изчерпи, то апелира къмъ „гражданството“, къмъ „прогресивнитѣ сили“, или пъкъ прави „съюзъ на съюзитѣ“ за борба противъ „безумнитѣ“, „безчестнитѣ“ и „царедворски управници“. Български Учителски Съюзъ въ моменти на стагнация, когато отъ държавната трапеза нищо не му обещаватъ, се настроява бунтарски и зове „мислящото общество“ на помощъ противъ личнитѣ режими, т. е. зове на „борба“ сжщото това общество, което крепи личнитѣ режими. Въ време пъкъ на демагогски режими, съюзното учителство се разлага въ мекитѣ обятия на политическата проституция и се храни само съ лъжи и голи обещания. Така Съюзътъ винаги се върти въ единъ омагьосанъ кръгъ, гдето безпомощно се мѣта като риба на скара. Така печална е сждбата на всѣко пролетарско съсловие, което не мисли съ своята глава, а съ оная на своитѣ господари. Българскиятъ Учителски Съюзъ, съ натрупанитѣ си конгресни решения и редъ други „акции“, които се превъзнасятъ като велики негови дѣла, все повече трови съзнанието на своитѣ членове, пречи имъ да се опмоятъ и приведатъ въ хармония мисленото си съ своето пролетарско битие. И особено днесъ БУС е една голѣма пречка за класосъзнаването на народното учителство и нареждането му подъ знамето на собствената си пролетарска класа, защото вече се е напълно срастналъ съ държавния апаратъ, фашизиралъ се и организирано действува за втѣляване въ главитѣ на народното учителство буржуазнитѣ учения за днешното общество. Буржуазно-демократическата идеология въ началото на миналото десетилѣтие дойде да изтика и замѣни народническитѣ идеали на народното учителство и, като така, тя бѣ тогазъ